

עת"א 51548/08/21 - ליאור סויסה נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 51548-08-21 סויסה נ' שרות בתי הסוהר

בפני **כבוד השופט העמית אברהם טל**
העותר **ליאור סויסה**
נגד
המשיב **שרות בתי הסוהר**

פסק דין

1. העותר, בן 37, מרצה 30 שנות מאסר קצוב, מתוכן סיים לרצות 20 שנה, במשך 8 שנים הוא יוצא לחופשות ללא בעיות והוא מבקש להסיר את תנאי הערב הצמוד שמחייב אותו בכל חופשותיו.
לדברי ב"כ העותר, הוא פנה למשיב בבקשה נושא העתירה אך בקשתו נדחתה בשל יתרת מאסרו הארוכה של העותר.
2. בסעיפים 10-15 לעתירה שכתב ב"כ העותר הוא מפרט את הנימוק הקשור ברצון העותר להשלים את הליכי השיקום שעבר עד כה בשיקום פרטני, שאם יהיה מוצלח יוכל לעתור לשחרור מוקדם.
3. בכתב התשובה שהגיש המשיב לקראת הדיון נטען שהסעד המבוקש תיאורטי לאור הקפאת החופשות (סע' 10).
לגופו של עניין טען המשיב, בהסתמך על ועדת קטגוריות, כפי שעולה מחוו"ד משטרת ישראל, כי לאור העובדה שהעותר מרצה 30 שנות מאסר עולם קצוב משמעות קבלת העתירה היא שהעותר יישאר ללא פיקוח כמעט בכלל.
לא למותר לציין שעל פי תנאי חופשותיו של העותר הוא אמור היה להיות במעצר במקום חופשותיו החל משעה 20:00, תנאי שלא קיים היום.
4. המשיב סומך התנגדותו על פסק הדין בעת"א 40974-07-16 **מכתבי נ' שב"ס**, ועל החלטתו של כב' השופט רובינשטיין, כתוארו אז, ברע"ב 7436/14 **גור נ' שב"ס**, כפי שצוטטה בכתב התשובה.
5. חרף העדר מסמכים תומכים בטענת השיקום, הוא הנימוק המרכזי בעתירה, התקיים דיון במועד שנקבע ולהלן טיעוני ב"כ הצדדים במהלך הדיון.

טיעוני ב"כ העותר

1. בפתח הדיון הפנה ב"כ העותר לשני פסקי דין בענייניהם שלל אסירי עולם בגין רצח, בן בסט ומדר, של כב' השופט עמית, כתוארו אז, אשר ביטל תנאי של ערב צמוד, חרף התנגדות המשיב בשל יתרת מאסר ארוכה.
לטענתו, אותם עותרים, שנמצאים עם העותר בשיקום קבוצתי, יצאו לפחות חופשות מאשר יצא העותר, והגישו את הבקשה נושא ההחלטה המנהלית 6 חודשים לאחר שינוי תנאים קודם.
לדבריו, כב' השופט יעקב קבע שיתרת מאסר אינה מלמדת דבר ואינה הנמקה סבירה וכי העותר אמור להתייצב בפני וש"ר בחודש פברואר 2022.
2. בהמשך הדיון טען ב"כ העותר לראשונה שאשת העותר היא הערבה היחידה שיכולה ללוותו כערבה צמודה שכן יתר שני הערבים עובדים.
לטענתו, שנתמכה במסמך המעסיק, שגם הוא לא צורף לעתירה, היא אינה יכולה לעזוב את מקום עבודתה.
3. ב"כ העותר טען שלפני יומיים, ביום 4/10/21, הודיעו לאסירים על חידוש החופשות בתנאי מעצר בית, בהם נמצא העותר פעם בשבועיים או פעם בשלושה שבועות, ויש בכך כדי לקבל את העתירה ולא למחוק אותה כפי שביקשה ב"כ המשיב.

תגובת ב"כ המשיב

1. יש לבחון לגופו כל פסק דין שעליו מסתמך ב"כ העותר (בן בסט ומדר) שכן אין להשוות בין אסירים ויש להסתמך על החלטת ביהמ"ש העליון בעניינו של צבי גור שאוזכרה לעיל.
2. במהלך השנה וחצי האחרונות בשל מגפת הקורונה לא נבדקו נתוניו של העותר עליהם הוא מסתמך.
3. בסיפא טיעוניה הציעה ב"כ המשיב שהעותר יגיש בקשה חדשה, תתקבל החלטה מנהלית חדשה ובאם לא תישא חן בעיניו תוגש על ידו עתירה מנהלית חדשה. ב"כ העותר סרב להצעה זו ומשכך נקבע דיון נוסף ביום 10/11/21.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון ביום 10/11/21

1. בפתח הדיון טען ב"כ העותר שלמרות בקשת המשיב לדחיית העתירה החליט בית המשפט לדחות את הדיון, למרות סירובו לכך, כנאמר לעיל.
- החלטת בית המשפט סייעה לעותר לקבל החלטה מנהלית חדשה שאינה שונה מהאמור בכתב התשובה לעתירה, לפיה "הסרת ערב צמוד תעשה אך ורק לצורך הפרטני".
2. לטענת ב"כ העותר במהלך הדיון, זו לא הייתה עתירתו "עתירתו הייתה להסיר את הערב הצמוד כליל, ללא קשר לטיפול הפרטני".
3. לאור העתירה המקורית, כפי שנוסחה ע"י ב"כ העותר, וגם בהתחשב בכל הנימוקים שנטענו בהרחבה בשני הדיונים בעתירה ומבלי להתייחס למסמכים שלא הוצגו בפני ע"י ב"כ העותר, אני דוחה את העתירה כפי שנוסחה ע"י ב"כ העותר.
4. עיון בעניינו של בן בסט, שהעתירה בעניינו לא הוצגה בפני, ובסיפא פסק דינו של כב' השופט העמית יעקב, מעלה כי פסק הדין שניתן על ידו, שבו החליט שהוא מקבל את העתירה במובן זה שהוא ממיר את הערב הצמוד בערב חותם, לא הייתה סיפא פסק הדין שכן לאחר מכן החליט "בכינוס הקרוב של ועדת הקטגוריות יישקל גם עניין הורדת חתימה אחת במשטרה".
- אין מחלוקת שוועדת הקטגוריות לא שקלה עניין זה לגבי העותר שבפני.
5. כך גם אין בעניין בדיר, שגם עתירתו לא הוצגה בפני, כדי לגרום לקבלת העתירה, כפי שנוסחה ע"י ב"כ העותר, שכן גם בפסק דינו של כב' השופט העמית עולה בבירור שלא מדובר בקביעה סופית בנושא העתירה.
6. לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את העתירה.

ניתן היום, כז' כסלו תשפ"ב (1 דצמבר 2021) במעמד ב"כ הצדדים.

אברהם טל, שופט עמית